

Ref. 57 PŽ-6840/2016-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Preko pošte

07 -11- 2016

Predana po poštu obično prep. dne 20
POŠTA R
Broj prijema nalog
Telefonski KN POTRIS

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom MODRA ŠPILJA d.d. u stečaju, Ribarska ulica 72, Komiža, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja IVE BUČANA iz Mravnica, Don Petra Peroša 6, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-113/14 od 20. rujna 2016. u sjednici vijeća održanoj 5. listopada 2016.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog upravitelja IVE BUČANA iz Mravnica kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-113/14 od 20. rujna 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Splitu je odbacio stečajni plan stečajnog upravitelja Ive Bučana, podnesen sudu 4. srpnja 2016.

U obrazloženju rješenja sud navodi da je stečajni upravitelj, sukladno odluci skupštine vjerovnika održanoj 17. ožujka 2016., dostavio sudu stečajni plan koji sadrži brojne nedostatke, zbog čega je zaključkom od 1. lipnja 2016. stečajnom upravitelju vraćen dostavljeni stečajni plan uz nalog da u roku od 30 dana dostavi ispravljeni i dopunjeni stečajni plan uz detaljne upute o nužnoj formi i sadržaju plana koji se ima dostaviti uz upozorenje da će za slučaj nepostupanja po nalogu u ostavljenom roku sud odbaciti dostavljeni stečajni plan. Stečajni upravitelj dostavio je 4. srpnja 2016. ispravljeni i dopunjeni stečajni plan koji opet sadrži iste nedostatke kao i onaj ranije dostavljeni. Između ostalog, stečajni upravitelj u stečajnom planu navodi da je razvidno da je cilj stečajnog plana sanacija kroz nastavak poslovanja dužnika koju temelji na pretvaranju tražbine razlučnog vjerovnika, pri čemu uz uopće ne dostavlja potrebne izjave o suglasnosti tog vjerovnika u smislu odredbe čl. 316. st. 2. Stečajnog zakona, a na što je izričito pozvan zaključkom ovog suda od 1. lipnja 2016. To znači da temeljne odrednice plana nisu niti usuglašavane s vjerovnicima na koje se taj plan i

odnosi, a što je, prema ocjeni suda već samo po sebi dovoljan razlog za donošenje odluke o odbacaju stečajnog plana od 4. srpnja 2016. S obzirom na to da predloženi stečajni plan pored navedenog nedostataka ima i druge nedostatke koji nisu po uputi suda u ostavljenom roku otklonjeni, sud je primjenom odredbe čl. 317. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, dalje: SZ) odbacio stečajni plan.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni upravitelj Ivo Bučan zbog svih žalbenih razloga, navodeći, u bitnome, da je sud pogrešno zaključio kako temeljne odrednice plana nisu usaglašene s vjerovnicima jer je na tu okolnost trebalo provesti dokaz vještačenjem vrijednosti imovine društva, što je, uostalom, i razvidno iz dopisa razlučnog vjerovnika Ministarstva financija koji je predložio procjenu vrijednosti nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika budući da je posljednja procjena obavljena 2011. godine. Pogrešan je zaključak suda da iz stečajnog plana nije razvidno stanje u zemljišnim knjigama i utvrđenje što čini stečajnu masu smatrajući da su u stečajnom planu „nekritički prihvaćeni podaci iz rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju“. Žalitelj smatra da je to rješenje dostatno za utvrđenje vlasništva na nekretninama stečajnog dužnika jer je na temelju tog rješenja i upisana vrijednost društvenog kapitala stečajnog dužnika. Pogrešno je utvrđenje suda da u stečajnom planu nije jasno navedeno namirenje vjerovnika stečajne mase jer je iz računa dobiti i gubitka jasno da stečajni dužnik posluje pozitivno i može namiriti sve obveze stečajne mase iz ostvarivih prihoda. Nadalje, nije točno da u stečajnom planu propušteno predvidjeti način namirenja Republike Hrvatske za iznos koji nije osiguran razlučnim pravom je je predviđeno da se taj vjerovnik namiri pretvaranjem glavnica u ulog u kapitalu društva uz prethodni opis zateznih kamata. U konačnici, sud je propustio utvrditi materijalnu istinu i provesti sve dokaze, što je rezultiralo pogrešnom odlukom o odbacivanju stečajnog plana. Predlaže da drugostupanjski sud pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13, dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13) i čl. 441. st. 1. SZ-a („Narodne novine“ broj 71/15), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Odredbom čl. 317. st. 1. SZ-a koja se u ovoj pravnoj stvari primjenjuje na temelju odredbe čl. 441. st. 2. SZ-a propisano je da će da će stečajni sudac odbaciti stečajni plan po službenoj dužnosti ako nisu poštovani propisi o pravu na podnošenje i sadržaju stečajnog plana te ako podnositelj stečajnog plana taj nedostatak ne može otkloniti ili ga ne otkloni unutar primjerenog roka koji mu je sud odredio.

U konkretnom slučaju prvostupanjski sud je zaključkom poslovnog broj St-113/14 od 1. lipnja 2016. pozvao stečajnog upravitelja na dopunu i ispravak stečajnog plana u njegovoj pripremljenoj i provedbenoj osnovi jasno navodeći u čemu se ti nedostaci sastoje i na koji način se mogu otkloniti. U obrazloženju zaključka sud je iznio konkretne razloge zbog kojih je pozvao na ispravak i dopunu i uputio stečajnog upravitelja navesti sve potrebno da bi se plan mogao realizirati. Isto tako, sud je, imajući u vidu odredbu čl. 316. st. 2. SZ-a, kojom je

propisano da ako je stečajnim planom određeno da neki vjerovnici dobiju udjele u dužniku pravnoj osobi ili da postanu njezini članovi ili da steknu određena prava u djelatnosti dužnika pojedinca, stečajnom planu treba priložiti izjavu o suglasnosti svakoga od tih vjerovnika, pozvao stečajnog upravitelja priložiti izjavu o suglasnosti Republike Hrvatske.

Prema shvaćanju ovog suda, pravilna je ocjena prvostupanjskog suda kako u ponovno dostavljenom stečajnom planu nisu otklonjeni nedostaci radi kojih je stečajni upravitelj pozvan na ispravak i dopunu jer nisu poštovani propisi o sadržaju stečajnog plana niti je dostavljena suglasnost vjerovnika Republike Hrvatske u smislu odredbe čl. 316. st. 2. SZ-a.

Neosnovan je žalbeni navod u kojem žalitelj navodi da suglasnost vjerovnika Republike Hrvatske nije dostavljena jer je sud propustio izvesti dokaz vještačenjem vrijednosti imovine društva. Naime, potreba prilaganja izjave o suglasnosti vjerovnika Republike Hrvatske koji, prema navodima stečajnog plana, treba tek dobiti udjele u dužniku, ne može opravdati činjenicom da „sud nije izveo dokaz vještačenjem vrijednosti imovine društva“. Navedeno, upravo ukazuje da je stečajni plan sačinjen bez potrebnih podataka o vrijednosti imovine društva pa nije jasno na koji način je uopće stečajni upravitelj izradio predloženi stečajni plan kada nema potrebnih podataka o stečajnoj masi. Uostalom, ona se ne može utvrđivati nakon dostavljanja stečajnog plana, kako to pogrešno smatra žalitelj, provođenjem vještačenja o vrijednosti imovine društva. Zato je potpuno razumljivo da vjerovnik, Republika Hrvatska, nije mogla dati suglasnost na stečajni plan iz kojeg uopće nije jasan podatak o stečajnoj masi niti eventualnim udjelima koje bi taj vjerovnik dobio u dužniku.

Suprotno žalbenom navodu, rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ne može nadomjestiti zemljišnoknjižne izvode o vlasništvu nekretnina dužnika jer iz dostavljenih zemljišnoknjižnih izvadaka u prilogu proizlazi da su na pretežitom dijelu nekretnina, za koje stečajni upravitelj navodi da čine stečajnu masu i koje su navedene u rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju, uknjižene druge fizičke i pravne osobe. To jasno upućuje da stečajni upravitelj ne dovodi u vezu stanje u zemljišnim knjigama s njegovim utvrđenjima što čini stečajnu masu, već tako podatke iz rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju koristi u stečajnom planu pri čemu u odnosu na unovčenje dužnikove imovine navodi tek knjigovodstvenu procjenu stečajne mase.

Pored toga, navodi žalbe upućuju na zaključak da stečajni upravitelj ne razlikuje različite i stečajne vjerovnike jer vjerovnika Republiku Hrvatsku, pogrešno tretira kao razlučnog vjerovnika za tražbinu u iznosu od 86.319.759,29 kn iako je iz prijava tražbina za navedenog vjerovnika i rješenja suda o utvrđenim i osporenim tražbinama od 19. studenog 2014. i 21. prosinca 2015. razvidno da je taj vjerovnik za dio tražbine vjerovnik prvog višeg isplatnog reda i u preostalom dijelu tražbine vjerovnik drugog višeg isplatnog, posljedično čemu uopće ne predviđa način namirenja tog vjerovnika za iznos koji nije osiguran razlučnim pravom.

Žalbeni navodi stečajnog upravitelja svode se na ponavljanje razloga zbog kojih smatra da nema nedostatnosti u sadržaju stečajnog plana i nisu doveli u pravilnost i zakonitost prvostupanjskog rješenja. Ovaj sud u cijelosti prihvata činjenično stanje utvrđeno pobijanim rješenjem, kao i primjenu materijalnog prava, pa nema potrebe za ponavljanjem razloga koje

